

I un cop acabada, comencen aquesta amb gestos:

Maco, maco, maco, ve,
la Pepita, la Pepita,
maco, maco, maco, ve
la Pepita del carrer.
Ella en punteja,
en punteja,
ella en punteja
amb peu pla.

Porta faldilles de seda
davantal de tafetà.
Pom, pom, sivella de plata,
pom, pom, sivella de plom.
El papa m'estima
la mama també
jo sóc la més maca
de tot el carrer.

A la primera estrofa es posen les mans a la cintura i donen uns moviments de rotació del cos. Als sis versos següents continuen amb les mans a la cintura i posen un peu endavant, alternant el moviment amb l'un i l'altre. En els darrers sis versos piquen de mans seguint la cadència de la tonada.

Hi ha també «El petit vailet», que Maspons i Labrós el posa com a joc-ballet (pàg. 96) i sofreix a Granollers una variant de forma i moviment. Fa així:

El petit vailet es lleva a la matinada
agafa l'arada i a llaurar s'en va.
La mestressa jove li fa l'esmorzar,
un tupí de sopes i un crostó de pa,
i una arengadeta per poder passar.
El que vulgui beure s'ha d'agenollar.
Ah!...

Van fent sardana fins a dir «Ah!» que els balladors es deixen anar, s'agenellen i simulen l'acció de beure amb les mans.

Altres vegades fan diàleg representant l'acció per torn. En aquesta cançó s'hi nota la influència castellana per la intrusió de versos estranys:

—Tres passos n'he fet en terra
no sé el rei si em dirà res;
de tres hijas que tu tienes
si me quieres dar la una.
—Ni la una ni la otra
no las tengo para dar.
—Jo m'en vaig molt descontenta
del palacio del rei.
—Torni, torni l'esquadrilla
la més maca li daré.

La més maca, la més *linda*,
la més *linda* del roser.
—Jo per ara en prenc aquesta
per esposa i per muller.
—Sobretot li recomano
que me la governi bé.
—En serà ben governada
en cadira d'or sentada
dormirà en braços de rei.
Adiós, perla i clavell!